

't Gevecht met de reuzenslang

M. C. Capelle

Aidsjoe is trots op zijn vader... en geen wonder! Want wie kan zo zuiver als hij het wild uit de bomen naar beneden schieten...? En wie brengt ooit zulke grote vissen mee naar huis...? Immers niemand!

Vader Ngunde is een dapper jager en uitnemend visser. Maar hij kan ook stevige kano's maken. Daarvoor staat hij bekend. Uit menige grote boom heeft hij heel kunstig een flinke boot gesneden.

Enige weken geleden heeft hij op een tocht, diep het oerwoud in, een boom gevonden, die heel geschikt is om een nieuwe kano te maken. Het hout is niet te hard, zodat het zich gemakkelijk laat bewerken. En ook is het niet te zacht, waardoor het binnen al te korte tijd zou vermolmen.

Elke dag gaat vader Ngunde naar de eenzame plaats in het bos om aan zijn bootje te werken. Het werk schiet flink op! Het is nu al te zien dat het een kano moet worden.

O zeker, het zal nog geruime tijd duren voordat hij het vaartuig naar huis kan brengen. Want het is hard, heel hard werken. Het moet ook een erg mooie boot worden! De grootste, die hij ooit heeft gemaakt!

Al verschillende keren heeft Aidsjoe aan zijn vader gevraagd of hij mee mag het oerwoud in. Maar steeds heeft Ngunde geweigerd.

„Nee, het is te gevaarlijk voor een jongen in het bos,” heeft hij gezegd. „Jij moet maar in de kraal blijven!”

Aidsjoe vond het altijd heel verdrietig als zijn vader dit zei. Hij kan toch wel op zichzelf passen...? En is het in het bos *heus* zo gevaarlijk...?

Een andere keer heeft hij het wéér aan zijn vader gevraagd. En eindelijk heeft Ngunde toegestemd: „Vooruit dan... Je kunt me bij het maken van de boot helpen. Dan leer je vroeg hoe wij onze kano's bouwen!” En bij zichzelf heeft hij gedacht: „Ik zal wel goed op je passen, zodat je niets overkomt in het oerwoud!”

Wat is de kleine negerjongen blij!

Samen met vader gaat hij de volgende morgen heel vroeg naar de rivier. Daar ligt het bootje, dat hen naar de plek zal brengen, waar de gevelde boom is.

De zon is nog nauwelijks boven de kim verschenen, en over de rivier hangen dikke slierten wit. Aidsjoe denkt, dat het rook is. Maar vader vertelt hem dat het de dauw is. Straks zal het door de warme zonnestralen worden verdreven.

Veel praten ze niet onderweg, want het is oppassen om nergens tegen te varen. Vader Ngunde staat rechtop in het vaartuig, dat bestaat uit een uitgeholde boomstam en helemaal niet vast op 't water ligt. Met een lange riem slaat hij door het water. Eén ogenblik van onoplettendheid kan het bootje doen kantelen!

Ze glijden snel verder langs een vlechtwerk van wortels, die voortwoekeren in het water. Aan weerszijden van de rivier staan palmgroepen en daartussen loofbomen met groenende twijgen en reusachtige bladeren. Lange, taaie lianen slingeren er overheen.

Vol belangstelling kijkt Aidsjoe rond. Met beide handen houdt hij zich krampachtig aan de bootrand vast, want het vaartuigje slingert hevig heen en weer.

Hij is blij als ze op hun plaats van bestemming aankomen. Vader trekt de smalle boot aan de wal. Hij neemt zijn pijl en boog van de bodem en houdt het mes in zijn hand. Dan gaat hij voorzichtig het oerwoud in.

Het is uitkijken in het dichte struikgewas. Aan alle zijden loert het gevaar; misschien ligt een slang verborgen onder de wortel van een boom, of zal vanachter de woudreuzen een roofdier tevoorschijn springen... Maar gelukkig, niets van dat alles gebeurt. Ongehinderd komen ze op de open plek, waar de gevelde boomstam ligt.

Vader haalt uit een houtspaanders zijn gereedschap, dat hij hier gisteravond heeft verborgen. En terwijl hij werkt, speelt Aidsjoe.

Hij klimt tegen de ruwe kant van de kano en gaat in de holte zitten, die zijn vader heeft uitgehakt. De jongen kijkt in het rond. De zon is nu gerezen en ze werpt haar stralen als speren van goud door het woud.

Wat is het móóí in 't bos! Trossen hel-rode bloemen vlammen tussen de bomen, en hier en daar hangen gele en witte kelken. Aidsjoe ziet een prachtige plant, waarvan de bloem op de kop van een vogel lijkt.

Rustig is het niet op de eenzame plek in 't oerwoud. Telkens klinkt de roep van een roofvogel en als hij goed luistert, hoort Aidsjoe aan alle zijden het snorrend zoemen van torren en insecten.

De apen zijn natuurlijk spoedig van de partij! Zij horen het geluid van hakken en snijden in hout en nieuwsgierig komen ze kijken wat er gebeurt. Tussen de bladeren vermaken ze zich uitstekend. Ze trekken malle gezichten naar de negerjongen, en Aidsjoe giert het uit van pret. O, wat maken de beesten een lawaai! Ze gooien takken en vruchten naar beneden. En ze maken halsbrekende toeren op hoge boomtakken.

Vader Ngunde wijst Aidsjoe op een aap, die van tak tot tak springt, terwijl een klein aapje zich rustig aan hem vastklemt. Het is een grappig gezicht!

Ngunde vertelt over de gewoonten van de apen. „'s Nachts,” zegt hij, „als de wijfjes en de jongen slapen, houden een paar mannetjes om beurten de wacht. En als er gevaar dreigt, worden dadelijk de slapende familieleden gewekt.”

(Slot volgt)

KUNSTJES EN SPELLETJES

Waar kijkt hij naar?

(Oplossing)

Naar een eekhoorn.

't Gevecht met de reuzenslang

II (Slot)

M. C. Capelle

De uren vliegen voorbij, en de tijd om naar huis terug te keren is aangebroken, voordat Aidsjoe er aan denkt.

Weer bergt vader zijn gereedschap op in de hoop houtspaanders, en dan ondernemen ze de terugreis.

Ngunde loopt voorop, terwijl Aidsjoe volgt. Opnieuw gaat het langzaam, want er is hier geen pad, dat ze kunnen volgen. De weg is alleen zichtbaar door de gebroken lianen, die vader een vorige keer heeft kapot gehakt. Toch kost het nog heel veel moeite zich weer een doorgang te banen door het dichte struikgewas.

Plotseling schrikt vader Ngunde hevig. Hij voelt een vlijmende pijn aan zijn voet. Haastig kijkt hij omlaag, en dan ziet hij tot zijn grote schrik een geweldige slang, die zich aan zijn voet heeft vastgebeten...

Tijd om na te denken hoe het mogelijk is, dat hij het monster niet heeft gezien, is er niet. Heeft de slang zich misschien van een boomtak op hem laten vallen...? Of lag het dier in het struikgewas verborgen en heeft hij er in 't voorbijgaan op getrapt...?

Ngunde probeert zich los te rukken... maar het gelukt hem niet! Het lijkt of het monster zich nog steviger aan hem vasthecht. Hij kan zijn voet haast niet meer bewegen!

Elke neger weet, dat reuzenslangen één van de grootste gevaren van het oerwoud zijn. De beet van deze monsters is niet zo gevaarlijk als die van andere slangen. Maar ze hebben een vreselijke manier om hun prooi te bemachtigen: ze draaien zich er omheen, met grote kringen, en door hun geweldige kracht benemen ze hun slachtoffer de adem...

Ngunde voelt hoe het dier zich om zijn linkerbeen kringelt. Winding na winding kruipt het omhoog. Het lijkt een ijzeren ketting...

Alles gaat heel vlug. Zó vlug, dat de neger zelfs geen tijd krijgt een kreet van schrik uit te stoten.

Met moeite kan hij nog rechtop staan, want de druk van het dier wordt steeds steviger, en al hoger klimt het tegen Ngunde omhoog. Hij voelt het koude, glibberige slangenlijf over zijn naakte huid schuren, en het angstzweet breekt hem uit.

Met verschrikte ogen kijkt Aidsjoe toe. Hij wil wéglopen... zo ver hij kan. Maar het lijkt of hij aan de grond staat vastgenageld, geboeid door het vreselijke tafereel.

Van angst begint de jongen te huilen. „Vader...! Vader...!” gilt hij.

De stem van zijn zoontje brengt Ngunde weer tot bewustzijn. De schrik had hem een ogenblik verstijfd doen staan.

Nu grijpt hij zijn mes steviger in de hand. O, hij voelt hoe het monster zich al om zijn borst slingert! Nog éven, en dan zal het hem de adem benemen...

Wild hakt hij los op het monster. Hij duwt het staal met kracht tegen het slangenlichaam...

Woedend slaat de reuzenslang de kop wild in 't rond. Hij zet de tanden in Ngundes arm... Diep

dringen de vlijmscherpe tanden in zijn vlees...

Weer stoot Ngunde het mes in het lichaam van zijn aanvaller. Nóg eens... en nóg eens!

Dan lijkt het, of de harde druk minder wordt. En werkelijk, langzaam ontspant zich het slangenlichaam. Het monster glijdt van Ngunde op de grond en blijft daar liggen.

Het is een strijd geweest op leven en dood. Vader Ngunde verwijderd het dier van zijn been en Aidsjoe durft nu ook dichterbij komen.

Samen bekijken ze de slang.

Het is een geweldig beest: haast vier meter lang!

Nog gaat een rilling van afkeer door de neger als hij het monster dood voor zijn voeten ziet liggen. Wat is hij aan een groot gevaar ontsnapt.

Hij besluit de reuzenslang mee naar huis te nemen. Het gebeurt niet vaak, dat dit gevaarlijke dier als buit naar de kraal wordt meegebracht.

Ngunde snijdt enige taai lianen af en trekt de dode slang door het bos naar de kano.

Iedereen in het dorp loopt uit om de buit te zien.

Met verbaasde blikken schatten de negers de lengte van het monster... en nog eens moet Ngunde zijn avontuur vertellen.

Allen zijn stom verbaasd dat het hem gelukt is aan de greep van het dier te ontkomen. En vol bewondering zien ze tegen Aidsjoe's vader op.

De volgende dagen is het groot feest in de kraal.

Want het vlees van de reuzenslang is heel smakelijk, en iedereen mag komen smullen van de onverwachte lekkernij.

Ngunde is de held van de dag!

Wat hij gedaan heeft, is nog nooit gebeurd!

Van zoiets hebben zelfs de oudste mensen in de kraal nimmer gehoord! Die Ngunde moet vast een heel sterke fetisch hebben...

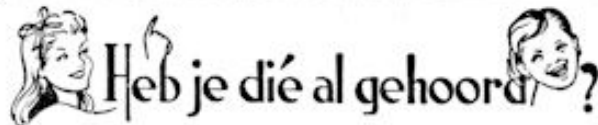
Een fetisch, die hem in het grootste gevaar beschermt!

Aidsjoe deelt in de eer van zijn vader. O, wat is de jongen trots!

Hij vertelt het verhaal aan zijn vriendjes, en telkens maakt hij het nóg griezeliger.

Dan wordt Ngunde in de ogen van de jongens nog sterker; nog véél dapperder.

Ja, Aidsjoe heeft een vader, waarop hij trots kan zijn. Daarover zijn allen het eens.

Hij wist het

Joost is voor 't eerst op school. Hij vindt het niets prettig, dat hij nog geen enkel goed antwoord heeft gegeven!

„Ken je 't alfabet, Joost?” vraagt de juffrouw hem.

„Ik... ik geloof het wel,” aarzelt Joost.

„Wat komt er dan na de A, weet je dat?”

„Al de andere letters, juffrouw!” roept Joost blij.